

for Fagkredse, skriver Dyrslæge Hjortlund nogle Ord, som i denne Forbindelse har særlig Betydning, og som jeg vil bede den højtærede Minister lægge særlig Mærke til, nemlig følgende: „Ligesom det af hygiejniske Grunde er forkert, at vi inde i København anvender 2den Klasses Kød til Pølsefabrikation, saaledes er det ogsaa af almindelige, samfundsøkonomiske Grunde galt at forbyde dets Anvendelse til Pølsefabrikation, idet meget af det Kød, der stemples med 2den Klasses Stempel, netop egner sig saa udmærket hertil og vanskeligt kan anvendes med tilfredsstillende Resultat paa anden Maade.“

Her synes jeg, at man med disse Oplysninger i Erindring staar Fare for — ved kategorisk Gennemførelse af Forbud mod Anvendelse af 2den Klasses Kød til Pølsefabrikation ud fra sanitære Forudsætninger — at paaføre Samfundet et økonomisk Tab. Naar jeg har draget dette Spørgsmaal frem — og den højtærede Minister vil have lagt Mærke til, at jeg her, i Modsætning til tidligere i min Tale, ikke har brugt saa stærke kritiske Bemærkninger om disse Bestemmelser —, naar jeg har draget dette frem, er det, fordi jeg kunde tænke mig, at det var et Spørgsmaal, som det kunde være interessant at faa nærmere undersøgt i Udvalget, idet Udvalget kunde have Interesse af at høre vore høje veterinære Autoriteters Ud'alelser om det Spørgsmaal, som Dyrslæge Hjortlund her har draget frem.

Hvad angaar § 7 om Trikkontrollen, skal jeg ikke beskæftige mig med den, da vi om det, der muligvis skal ændres her, maaske nok kan blive enige indenfor Udvalget.

Jeg tror, at det er at gaa noget for langt ind i det private Livs Forhold, naar man i § 8 tager Pensionatsværterne med. Folk kan jo selv bestemme, i hvilke Pensionater de vil spise, og Pensionærer plejer saamænd ikke at være saa taalmodige, men plejer at reagere ret hurtigt, naar de Madvarer, de skal have, ikke er, som de skal være; saa jeg tror ikke, at vi fra vor Side skal blande os i dette Forhold.

Til § 9 kan jeg ikke undlade at bemærke: Ja, hvorfor ikke? Man taler ved alle mulige Lejligheder om det gode Forhold mellem By og Land, og de Festtaler og Festskaaler, der udbringes om det Aaret rundt, er jo ret mange. Nu gad jeg vide, hvad Forretningsfolk i Byerne vilde sige, hvis man lagde dem en eller anden Hindring i Vejen for at afhænde deres Varer til Landboerne. Men hvorfor i al Verden saa gøre det omvendte? Den paagældende Form for Kødhandel er

gaaet glimrende i mange Aar, og mange Husmødre i Byerne og Kommuner med bymæssig Bebyggelse vil nødigt bort fra dette. Vi er her atter inde paa et Barnepigensystem, og jeg kan ikke tiltræde dette.

Jeg tør ikke lægge yderligere Beslag paa det høje Tings Tid; selv om jeg ikke har kunnet faa alt med, har jeg sikkert faaet mig udtrykt saaledes, at saavel den højtærede Minister som Tingets øvrige Medlemmer er klare over, at det er en alt andet end velvillig Stilling, mit Parti og jeg tager til Forslaget paa det nuværende Tidspunkt. Men jeg forstaar paa Socialdemokratiets ærede Ordfører (Simonsen), at man ønsker Forslaget i Udvalg, og vi kan jo saa der komme ind paa en nærmere Drøftelse af de Enkeltheder, som vi ikke har faaet Lejlighed til at drage frem her under Forslagets første Behandling.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag gaar bl. a. ud paa at lovfæste, at der i en Sundhedsvedtægt kan paabydes bestemte Ting. Dette skulde synes overflødigt, da Kommunerne jo har Adgang til at faa deres Sundhedsvedtægter approberet af Justitsministeriet, og man kan ikke vel tænke sig, at Justitsministeren vilde nægte at approbere Vedtægter, som gaar ud paa at træffe de Foranstaltninger, som Landbrugsministeren ønsker, at Kommunerne skal have Lov til at paabyde i en Sundhedsvedtægt.

Lovforslaget fastsætter ellers bestemte Kategorier af Omraader med Hensyn til Slagtning. § 1 bestemmer, at det ved Sundhedsvedtægt kan paabydes, at al Slagtning udenfor anerkendte Eksporthagterier skal ske paa nærmere angivne Steder, paa offentlige Slagtehus. § 2 gaar ud paa, at de Kommuner, der ikke har henvist al Slagtning til Slagtehus, kan paabyde, at al Slagtning skal underkastes Kontrol, saaledes at det enten er baade før og efter Slagtingen eller ogsaa kun efter Slagtingen. Denne Paragraf undtager saa privat Slagtning. Alt det Kød, som slagtes i de offentlige Slagtehus, der er nævnt i § 1, og som er forsynet med første eller anden Klasses Stempel, skal frit kunne forhandles over hele Landet; og Kød, der er slagtet efter § 2 og er synet baade før og efter Slagtingen og er blevet forsynet med første Klasses Stempel, skal frit kunne forhandles overalt, kun ikke i det Omraade, som omhandles i § 1. Det Kød, der er blevet forsynet med anden Klasses Stempel, kan kun forhandles i vedkommende Kommune samt i de Kommuner, der ingen Kontrol har. Kød, der kun er synet *efter* Slagtingen,